

Pestprotocol

onderdeel van het veiligheidsplan

Verantwoordelijk: Intern begeleider

Laatste evaluatie: 17-04-2023

Doel: Een helder protocol dat richting en sturing geeft wanneer pesten gesignaleerd wordt. Ter doel om het pesten te stoppen en een veilige schoolsituatie te bieden aan alle leerlingen.

Pest coördinator: Hanneke Broekhuis (IB)

Vertrouwenspersoon: Henriët Hubbelmeijer (LKR)

Door regels en afspraken zichtbaar te maken kunnen kinderen en volwassenen, als er zich ongewenste situaties voordoen, elkaar aanspreken op deze regels en afspraken.

Door elkaar te steunen en wederzijds respect te tonen stellen we alle kinderen in de gelegenheid om met veel plezier naar school te gaan!

Leerkrachten en de medezeggenschapsraad onderschrijven gezamenlijk dit pestprotocol.

Plagen of pesten

Pesten is bedreigend en het gebeurt niet zomaar een keer, maar iedere dag weer, soms een jaar of langer achter elkaar. Bij pesten wordt een slachtoffer uitgezocht om de baas over te spelen op een heel bedreigende en gemene manier. De pestkop misbruikt zijn macht.

Meestal hebben de pestende kinderen niet in de gaten hoe afschuwelijk het pesten is voor degene die gepest wordt. Terwijl het gepeste kind vreselijk bang is voor de pauze of niet op straat durft te spelen, ziet de pester het als een lolletje. Pesten lijkt dus op plagen maar er zijn grote verschillen.

Het verschil:

Iemand van zijn fiets aftrekken: dat kan plagen zijn. Maar ook pesten. Het is plagen als de kinderen aan elkaar gewaagd zijn: de ene keer doet de ene iets onaardigs, een volgende keer is het een ander. Het is een spelletje, niet altijd leuk, maar nooit echt bedreigend. Bovendien duurt het nooit echt lang. Door elkaar te plagen leer je zelfs om met conflicten om te gaan. Het hoort bij het groot worden.

Pesten kan beginnen als een spelletje, als iets leuks om te doen. Het gepeste kind voelt zich erg ongemakkelijk door het pesten. Het lukt hem/haar niet terug te plagen, een grapje te maken of onverschillig te blijven. Degene die gepest wordt, wordt heel erg bang en verdrietig en voelt zich hulpeloos. Vaak is er een groepje kinderen dat meedoet met de pestkop, ze lachen wanneer de pester iets gemeens doet maar durven zelf niets te doen.

Pesten komt helaas op iedere school voor, ook bij ons.

Het is een probleem dat wij onder ogen zien en op onze school serieus aan willen pakken.

Pesten dient als probleem te worden gezien door alle direct betrokken partijen:

*leerlingen (gepeste kinderen, pesters en de zwijgende groep)

*leerkrachten en de ouders/ verzorgers (hierna genoemd: ouders)

De school moet proberen pestproblemen te voorkomen. Los van het feit of pesten wel of niet aan de orde is, moet het onderwerp pesten met de kinderen bespreekbaar worden gemaakt, waarna met hen regels worden vastgesteld.

Als pesten optreedt, moeten leerkrachten (in samenwerking met de ouders) dat kunnen signaleren en duidelijk stelling nemen.

Wanneer pesten, ondanks alle inspanningen toch weer de kop opsteekt, moet de school beschikken over een direct aanpak.

Wij gebruiken hiervoor de vijfsporenaanpak.

Vijfsporenaanpak

De vijfsporenaanpak is gericht op alle betrokkenen: het gepeste kind, de pesters, de ouders, de groepsgenoten en de school. Het is een manier om in scholen waar kinderen samenkomen het pesten aan te pakken.

Spoor 1: Het gepeste kind steunen

- luister naar wat er gebeurd is;
- het probleem van het kind serieus nemen;
- met het kind overleggen over mogelijke oplossingen;
- samen met het kind werken aan die oplossingen;
- eventueel deskundige hulp van buiten inschakelen;
- zorgen voor vervolggesprekken met het gepeste kind.

Spoor 2: De pester steunen

- met het kind bespreken wat pesten voor een ander betekent;
- het kind helpen zijn relaties met andere kinderen te verbeteren;
- zorgen dat het kind zich veilig voelt en uitleggen wat jij als leerkracht daaraan gaat doen;
- grenzen stellen en die consequent handhaven;
- het kind helpen zich aan regels en afspraken te houden;
- zorgen voor vervolggesprekken met de pester.

Spoor 3: De ouders van het gepeste kind en de ouders van de pester steunen

- ouders die zich zorgen maken serieus nemen;
- ouders informeren over peestsituaties, over pesten en over manieren om pesten aan te pakken en te voorkomen;
- met ouders overleggen over manieren om peestsituaties aan te pakken;
- zo nodig ouders doorverwijzen naar deskundige hulp, in overleg met IB/directie.

Spoor 4: De andere kinderen betrekken bij de oplossingen van pesten

- met de kinderen in de groep praten over het pesten en hun eigen rol daarin;
- met de andere kinderen overleggen over mogelijke manieren van aanpak en oplossing en hun rol daarin;
- samen met de kinderen werken aan oplossingen waaraan ze zelf actief bijdragen.

Spoor 5: Als school de verantwoordelijkheid nemen

- de school neemt nadrukkelijk stelling tegen pesten en ontwikkelt een duidelijk beleid;
- de school zorgt dat alle medewerkers voldoende bekend zijn met pesten in het algemeen en in staat zijn het pesten in de eigen groep te herkennen en aan te pakken.

Aanpak van de ruzies en pestgedrag in vier stappen:

Wanneer leerlingen ruzie met elkaar hebben en/of elkaar pesten proberen zij en wij:

Stap 1: Er eerst zelf (en samen) uit te komen.

Stap 2: Op het moment dat een van de leerlingen er niet uitkomt (in feite het onderspit delft en verliezer of zondebok wordt) heeft deze het recht en de plicht het probleem aan de leerkracht voor te leggen.

Stap 3: De leerkracht brengt de partijen bij elkaar voor een verhelderingsgesprek en probeert samen met hen de ruzie of pesterijen op te lossen en (nieuwe) afspraken te maken.

Ouders en pest coördinatoren worden op de hoogte gebracht.

Stap 4: Bij herhaaldelijke ruzie/ pestgedrag neemt de leerkracht duidelijk stelling en heeft een gesprek met de leerling die pest /ruzie maakt. De fases van bestraffen treden in werking (zie bij consequenties).

Er wordt een dossier aangemaakt en ouders worden hiervan op de hoogte gesteld. Leerkracht(en) en ouders proberen in goed overleg samen te werken aan een bevredigende oplossing.

De leerkracht biedt altijd hulp aan de gepeste en begeleidt de pester, indien nodig in overleg met de pestcoördinator en ouders.

Monitoren van sociale veiligheid

Ieder jaar nemen wij in oktober Hart en Handen af van IEP bij alle leerlingen van groep 3 tot en met 8. Het IEP LVS geeft een beeld van de sociale en emotionele vaardigheden en ontwikkeling van de leerling.

Belangrijke aspecten die terugkomen in het profiel van de leerling zijn het beeld dat de leerling van zichzelf heeft, de manier waarop de leerling daarmee omgaat en de rol die de leerling aanneemt in sociale situaties.

Ook het omgaan met en inleven in de gevoelens van jezelf en de ander wordt in beeld gebracht.

Vanuit de wet Veiligheid op school, zijn we verplicht om sociale veiligheid en welbevinden in groep 7 en 8 te monitoren. Deze vragenlijst wordt in januari opgezet, dit wordt stichtingbreed (conglomeraat) afgestemd.